

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
КОЛЕДЖ НАФТОГАЗОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ, ІНЖЕНЕРІЇ ТА
ІНФРАСТРУКТУРИ СЕРВІСУ
ОДЕСЬКОЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ АКАДЕМІЇ ХАРЧОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ

V НАУКОВО-МЕТОДИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ

***«Перспективи розвитку коледжів
та їх роль у здобутті
вищої освіти»***

Збірник тез доповідей
(Частина I)

Підписано до друку 27.03.2018р.
Формат 60х84/16. Ум. друк. арк.4.5.
Наклад 70 прим. Замовлення № 1161.
Надруковано РВЦ «Технолог»

Одеса
2018

СКЛАД ОРГКОМІТЕТУ КОНФЕРЕНЦІЇ

Голова:

Тришин Федір Анатолійович Проректор з науково-педагогічної та навчальної роботи Одеської національної академії харчових технологій, к.т.н., доцент

Заступник голови (координатор):

Глушков Олег Анатолійович В.о. директора коледжу нафтогазових технологій, інженерії та інфраструктури сервісу ОНАХТ, к.т.н.

Члени оргкомітету:

Мураховський Валерій Генріхович Директор навчально-методичного центру забезпечення якості вищої освіти ОНАХТ, к.ф.-м.н., доцент

Єпур Ольга Сергіївна В.о. директора коледжу промислової автоматики та інформаційних технологій ОНАХТ

Коваленко Анатолій Володимирович Директор Одеського технічного коледжу ОНАХТ

Лукіяник Олександр Григорович В.о. директора механіко-технологічного коледжу ОНАХТ

Риженко Людмила Дмитрівна Методист вищої категорії навчально-методичного центру забезпечення якості вищої освіти ОНАХТ

Секретар оргкомітету:

Березовська Людмила Віталіївна Завідуюча відділенням технологіко-економіки коледжу нафтогазових технологій, інженерії та інфраструктури сервісу ОНАХТ

ЗМІСТ

I	СУЧАСНА МОДЕЛЬ КОЛЕДЖУ: ОСВІТНЯ, НАУКОВА, МЕТОДИЧНА ТА ІННОВАЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ	5
	Інноваційна педагогічна діяльність як механізм забезпечення якості вищої освіти	5
	<i>І.В. Черненко, викладач-спеціаліст, КНТІС</i>	
	Сучасна модель коледжу: освітня, наукова, методична та інноваційна діяльність	6
	<i>Ю.В. Деде, викладач-спеціаліст, КНТІС</i>	
	Перспективи розвитку коледжів та їх роль у здобутті вищої освіти	8
	<i>Н.Б. Тирищук, викладач вищої кваліфікаційної категорії, викладач-методист, КПАІТ</i>	
	Впровадження інноваційних технологій навчання — основа підготовки сучасних спеціалістів	10
	<i>Т.Ю. Кирилова, викладач вищої категорії, МТК</i>	
	Перспективи організації та розвитку прикладної науки коледжів у сучасних умовах	12
	<i>В.Л. Бакулевський, викладач вищої категорії, МТК</i>	
	Деякі міркування про сучасну модель підготовки бакалаврів інженерного спрямування	14
	<i>К.В. Резник, к.т.н. доцент ОНАХТ, П.П. Литвиненко, викладач вищої категорії, А.А. Зобов, викладач вищої категорії, МТК</i>	
II	ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯКІСНОГО СКЛАДУ НАУКОВО-ПЕДАГОГІЧНИХ ТА ПЕДАГОГІЧНИХ КАДРІВ	16
	Забезпечення якісного складу педагогічних та науково-педагогічних кадрів у коледжах	16
	<i>Ю.Ю. Суліма, к.т.н., викладач вищої категорії, ОТК</i>	
	Забезпечення якісного складу науково-педагогічних та педагогічних кадрів	18
	<i>М.М. Іванова, викладач другої категорії, ОТК</i>	
	Забезпечення якісного складу педагогічних кадрів: модель сучасного викладача коледжу	19
	<i>О.В. Волинчук, викладач другої категорії, КНТІС</i>	
	Забезпечення якісних педагогічних та науково-педагогічних кадрів	21
	<i>Д.І. Леонова, к.б.н., викладач-спеціаліст, КНТІС</i>	
	Сучасні системи підвищення кваліфікації викладачів коледжу	23
	<i>О.А. Осіння, викладач першої категорії, КПАІТ</i>	
	Актуальні завдання якісного кадрового забезпечення коледжу	25
	<i>Р.В. Стоянова, викладач вищої категорії, О.П. Ксендзенко, викладач вищої категорії, С.П. Глузук, викладач II к., КПАІТ</i>	

Забезпечення якісного складу науково-педагогічних та педагогічних кадрів

**М.М. Іванова, викладач другої категорії
Одеський технічний коледж**

Одним з основних завдань науково-педагогічного та педагогічного колективу є постійне вдосконалення професійної майстерності. Важливою умовою забезпечення діяльності і подальшого розвитку коледжів на високому і якісному рівні є оптимальне вирішення кадрового питання.

Кількісний та якісний склад науково-педагогічних та педагогічних кадрів, є однією з ключових позицій успішності навчального закладу. Вимоги до фахового рівня науково-педагогічного та педагогічного складу та їх наукових досягнень значною мірою визначають можливості отримання ліцензії для надання освітніх послуг. Саме науково-педагогічні та педагогічні кадри у кінцевому підсумку несуть відповідальність за розробку навчальних програм, їх запровадження, якість викладання та оцінювання, забезпечення зворотнього зв'язку із роботодавцями, випускниками і студентами. Усе це передбачає перегляд вимог щодо фахової відповідності та майстерності науково-педагогічних та педагогічних кадрів.

Отже для забезпечення якісного складу науково-педагогічних та педагогічних кадрів необхідно:

1. Вдосконалити наявні або запровадити нові критерії, які б засвідчували, що особи, залучені до викладацької роботи (у тому числі на умовах погодинної оплати), щонайменше:

- мають відповідну кваліфікацію та високий фаховий рівень у відповідній науковій галузі;
- здатні отримувати і генерувати нові знання, адаптувати їх до нових умов та вимог;
- мають як мінімум базовий рівень компетентності для здійснення своїх службових обов'язків;
- мають необхідні вміння і досвід для того, щоб ефективно передавати студентам свої знання і розуміння предмету в різних ситуаціях навчання.

2. Запроваджувати систему оцінювання ефективності роботи викладачів, яка б, окрім відомостей про участь у науковій роботі та про кількість наукових і науково-методичних розробок, включала показники, за допомогою яких можна охарактеризувати:

- якість проведення навчальних занять (за моніторинговими опитуваннями студентів, випускників);
- рівень навчально-методичних розробок (експертні оцінки, в тому числі зовнішні);
- підвищення кваліфікації;
- участь у профорієнтаційній роботі;

- участь в інших заходах, роботах, проектах, спрямованих на зростання якості освіти в коледжах, на підвищення ефективності діяльності коледжів тощо;

3. Розробити процедуру дострокового припинення трудових відносин із тими науково-педагогічними працівниками, які стабільно демонструють свою професійну нездатність як викладачі.

Коледжам слід створювати науково-педагогічним та педагогічним працівникам умови і можливості для вдосконалення фахової майстерності, запроваджувати програми, спрямовані на вдосконалення професійних вмінь недостатньо кваліфікованих викладачів, а також сприяти формуванню атмосфери, в якій професійні вміння викладачів будуть належно оцінені та заохочувані як оточуючими, так і ними самими.

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯКІСНОГО СКЛАДУ ПЕДАГОГІЧНИХ КАДРІВ: МОДЕЛЬ СУЧАСНОГО ВИКЛАДАЧА КОЛЕДЖУ

**О.В. Волинчук, викладач другої категорії
Коледж нафтогазових технологій, інженерії та інфраструктури сервісу**

Початок ХХІ століття характеризується надзвичайно стрімкою і глибокою трансформацією як світової, так і національної систем вищої освіти. Мета вищої освіти сьогодні – підготовка фахівців, здатних забезпечити перехід від індустріального до інформаційно-технологічного суспільства через інновації у навчально-виховному процесі та науково-методичній роботі. Тому основним завданням діяльності сучасних ВНЗ в Україні має стати формування інноваційного освітньо-виховного середовища, що передбачає не тільки зміни в організації навчання, а й удосконалення професійної майстерності викладачів. Тому такі якості, як компетентність, професіоналізм, інтелектуальність і творчість – найнеобхідніші риси сучасного креативного викладача.

Актуальною стає потреба у новому підході до організації, структури, змісту, форм і методів підвищення якості педагогічних кадрів.

На думку М.М.Фіцули, педагогічна майстерність – сукупність якостей особистості, які забезпечують високий рівень самоорганізації професійної діяльності педагога, складовими якої є професійні знання, педагогічна техніка, педагогічні здібності, педагогічна моральність, професійно значущі якості (доброзичливість, об'єктивність, вимогливість, порядність, оптимізм, самоконтроль) та зовнішня культура. Всі ці компоненти створюють передумови для перетворення педагогічної діяльності на мистецтво, що є тривалим і складним процесом, завершальним етапом якого є педагогічне новаторство, коли викладач вносить у навчально-виховний процес принципово нові ідеї, розробляє нові методичні системи, створює нові педагогічні технології.

Окрім Фіцули М., питання підготовки науково-педагогічних працівників, підвищення їх кваліфікації та педагогічної майстерності досліджувалося в роботах В.Гриньової, К.Корсака, М.Романенка, В.Семиценка та ін.

Сучасний педагог має спрямовувати свою діяльність на формування наукового мислення, розвиток внутрішньої особистої потреби у постійному саморозвитку, самоосвіті впродовж усього життя. На актуальності даної проблеми наголошується і в останніх документах щодо реформування освітньої галузі, зокрема в Законі України «Про вищу освіту» та Проекті Концепції розвитку освіти України на період 2015 – 2025 років.

Виходячи з опрацьованого матеріалу, для забезпечення якісного складу науково-педагогічних кадрів доцільно вдатися до ряду заходів, зокрема:

- активізувати роботу викладацького складу та підсилити відповідальність науково-педагогічних кадрів за результати своєї навчальної та наукової діяльності, запровадивши рейтингову систему оцінювання діяльності викладачів, та заохочувати кращих за високу якість роботи, враховувати результати при конкурсному обранні викладачів та укладанні контрактів;
- залучати до педагогічної діяльності, у першу чергу, випускників магістратури та аспірантури, а також збільшувати відсоток молодих викладачів, здатних продовжувати навчання та поглиблювати знання, що, у свою чергу, сприятиме підвищенню якості знань студентів, а ревізувати це можна завдяки комплексній системі контролю якості підготовки студентів, що включає незалежний моніторинг їх залишкових знань з фундаментальних, професійно орієнтованих і фахових дисциплін. Якість підготовки фахівців безпосередньо залежить від якості навчальних програм, наукового і методичного забезпечення навчального процесу (навчально-методичні розробки, нові технології навчання тощо);
- важливим мотиваційним моментом у забезпеченні якості кадрів є поступове підвищення зарплат педагогів;
- ще одним фактором підвищення якості й «осучаснення» вищої освіти є забезпечення подальшого розвитку системи підвищення кваліфікації та стажування викладачів, зокрема і за кордоном. Підвищувати кваліфікацію можна і треба й шляхом самоосвіти через опрацювання наукової літератури, підготовку публікацій та виступів на наукових конференціях, розробку методичного забезпечення дисциплін, що викладаються. Але самоосвіта не може замінити спеціально організоване підвищення кваліфікації, обов'язковою складовою якого є поглиблення психолого-педагогічної підготовки, ознайомлення з новими технологіями навчання, оволодіння методами і прийомами професійно-педагогічної діяльності, підвищення рівня комп'ютерної грамотності.

Отже, освіта в Україні, як і за кордоном, перебуває на етапі змін і вдосконалення. Тому й до викладачів вимоги відповідні. Сучасний науково-педагогічний працівник має бути творчим й активним, орієнтуватися у всьому новому і прогресивному. Якщо навчання відбуватиметься як творчий процес, переходитиме у мистецтво, відзначатиметься новаторством, то всі учасники навчальної діяльності тільки виграють. Такий викладач буде

затребуваним у будь-якому навчальному закладі, а студенти у такого викладача матимуть міцні знання.

Шляхи до забезпечення високого рівня педагогічної майстерності накреслені вже давно, головним же серед них залишається власне бажання викладача розвиватися, що добре підкріплюється підвищенням заробітної плати поряд з контролем успішності студентів і їх же оцінкою викладача як майстра своєї справи.

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯКІСНИХ ПЕДАГОГІЧНИХ ТА НАУКОВО-ПЕДАГОГІЧНИХ КАДРІВ

Д.І. Леонова, к.б.н., викладач-спеціаліст

Коледж нафтогазових технологій, інженерії та інфраструктури сервісу

Є такий вислів: генерали завжди готуються до минулої війни. До педагогів це відноситься ще більше. Тому що на той час, коли діти виростуть, сьогоднішній день буде для них позавчорашнім. Адже, подивіться, наскільки сильно змінює життя наприклад, інтернет? У всіх сенсах, починаючи від можливості віддаленої роботи і спілкування, закінчуючи відсутністю повного контролю. Яка зараз величезна кількість можливостей вдосконалити, отримати і навіть змінити свою професію або освіту, якщо свого часу ви її не отримали. І це сучасна модель, до якої ми будемо рухатися хочемо ми цього чи ні. Ми будемо вчитися не раз і на все життя, а протягом усього життя вчитися і переучуватися багато разів. Це робить вищий науковий заклад (ВНЗ) товаром на ринку професій, і тільки від ВНЗ буде залежати його конкурентоспроможність і попит на надані ВНЗ послуги.

Сучасний світ відрізняється величезною швидкістю змін. Новий час диктує нові вимоги, причому в першу чергу до нас - педагогів! На мій погляд до основних належать по-перше, надання конкретних практичних знань, які можна застосувати на практиці, і по-друге, у зв'язку з тим що необхідно бути конкурентоспроможними, треба надавати сучасні знання, навички та уміння, а це в першу чергу комунікація, кооперація, креативність та критичне мислення. Зараз для того що б чому не будь вчити, мало це просто знати, треба вміти цими знаннями користуватися самим, і тільки особистим прикладом, особистою захопленістю і успішністю в прямому сенсі заражати та заряджати студентів. Знання заради знань в сучасному світі, просто не потрібні більш необхідно та ефективно, орієнтуватися в море інформації, вміти її добувати, вміти структурувати, вміти розрізняти достовірну інформацію і фейк.

Звичайно в умовах таких кризових тенденцій як 1) «старіння» професорсько-викладацького складу, пов'язане з недостатнім притоком молодих кадрів до вищих навчальних закладів та може у майбутньому привести до закриття кафедр і наукових шкіл в українській вищій освіті; 2) недостатній рівень розвитку системи безперервної освіти, підготовки та підвищення